

1971 அக்டோபர் 21]

7. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

8. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1971-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

மாண்புமிகு கிரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்து கிறது” என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் அரசியல் அமைப்பில் செய்யப் படவிருக்கிற சில திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளிக்கும் தீர்மானம் இம் மன்றத்தினால் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டு மென்று நான் முன்மொழிந்துள்ளேன்.

அரசியல் அமைப்பில் கண்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கும் வகையில் அல்லது குறைக்கும் வகையில், அரசியலமைப் பின் மூன்றாவது பாகத்தின் விதித்துறைகள் எவற்றையும் திருத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று இந்தியத் தலைமை உயர்நீதி மன்றம் கோலக் நாத் என்பவருக்கும் பஞ்சாப் மாநில அரசுக்கும் இடையே நடைபெற்ற வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது. அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் ஓரக்குறிப்பில் சொல்லி யுள்ளபடி, அது அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான பல்வேறு நடைமுறைகளைத்தான் வரையறுக்கின்றது; ஆனால், அரசிய லமைப்பைத் திருத்தி வெளிப்படையாகவோ, உட்கிடையாகவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதில் அதிகாரமளிக்கப்படவில்லையெனவும் அது தீர்ப்பளித்தது. அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது பாகத்தில் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் எதையேனும் நீக்கவோ குறைக்கவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதே இத்தீர்ப்பின் விளைவாகும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

இந்தியத் தலைமை உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பினை உருவாக்கியுள்ள இடையூறினை தற்போதைய திருத்த மசோதா போக்க விழைகிறது. 13-வது பிரிவில் கண்டுள்ளதெதுவும் 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியலமைப்பில் செய்யப்படும் எத்திருத்தத்திற்கும் பொருந்தாது என 13-வது பிரிவில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம் வகை செய்கிறது. 368-வது பிரிவில் விதித்துள்ள நடைமுறைக்கிணங்க நாடாளுமன்றம் தனக்குள்ள முழுமுதல் அதிகாரத்தைச் செலுத்தி, அரசியல் அமைப்பின் அந்த விதித்துறைகளையும் திருத்தவோ, அவற்றுடன் சில விதித்துறைகளைச் சேர்க்கவோ, அவற்றை மாற்றவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமளிக்க 368-வது பிரிவில் செய்யக்கருதியுள்ள திருத்தம் வகை செய்கிறது. நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றும் அரசியல் அமைப்புத் திருத்த மசோதா எதற்கும் குடியரசுத் தலைவர் தமது இசைவைக் கண்டிப்பாக அளிக்க வேண்டும் என்றும் இம்மசோதா வகை செய்கிறது.

அரசுக் கொள்கையின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்த, குறிப்பாக, மக்களின் பொருளாதார நலனை வளர்க்கவும், பல்வேறு வகுப்பு மக்களிடையே சமுதாய, பொருளாதார நீதி வழங்கவும், மக்களின் நலனைக் கருதி சமுதாய அமைப்பினை உருவாக்கவும் தடையாகவுள்ள இடர்ப்பாடுகளை நீக்கும் வகையில், இம் மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டவுடன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினைத் திருத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் ஏற்படும்.

இத்தீர்மானத்திற்கு ஏற்பளிக்குமாறு இப்பேரவையினை நான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னவர் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, this is indeed a red-letter day in the legislative activities of this House. We are confronted with a resolution which seeks to amend those portions of the Constitution which have been standing in the way of bringing about radical changes to meet the aspirations of the common folk of India. These Constitutional amendments which have been so vehemently asserted and accepted and upheld by the supreme legislative body of this country are before us for our ratification. I am here, Mr. Speaker, Sir, to support the amendments on behalf of myself and on behalf of my party.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

Now we have been trying to bring about revolutions in this country. We are for green revolution, we are for economic revolution and we are seeking to see a revolution in the social field also. Our Constitution in the directive principles lays down such measures as to meet these aspirations. But the Constitutional

1971 அக்டோபர் 21] [Thiru M. A. Latheef]

provisions are so interpreted consistently that those interpretations stand in the way of implementing these measures effectively and in the way in which the people of India want them to be effected. So, after the reputed case—I would not say whether it is reputed or otherwise—the case of Golak Nath—the decision of the Supreme Court, it has challenged the aspirations of the people of India. It has challenged them to see that something is done basically so that these legal hurdles do not stand in the way of achieving the goal, that is the goal of independent India.

Therefore efforts were made. The late lamented Member of the Parliament, Mr. Nath Pai sought to change that structure which gave a vital blow to the very foundations of the welfare of the people of India. But that was not accepted by the Parliament as it was then constituted. Then the dynamic forces that emerged in the form of Mrs. Indira Gandhi and in the form of other leaders like Arignar Anna went to the people. They sought the mandate and the people without any reservations whatsoever, gave them the mandate. In our days we have Mrs. Indira Gandhi and our famous Chief Minister, Thiru Karunanidhi. The people of India including the people of Tamil Nadu have given unqualified and unreserved mandate to these leaders to bring about such changes which are essential to bring about social, economic and political revolution in the country. We have been saying that only a favoured few are utilising the bulk of the national income and there are people who are sucking the blood of the common masses of India. If we want to bring about a change and if we want to provide basic necessities of life to the common people of this country, some people resort to legal measures and cause hurdles.

Therefore, the necessity was felt to go to the people and the people gave the mandate to the leaders to bring about a change even in the Constitution. Even if the so-called fundamental rights enunciated in the Constitution stand in the way of achieving that goal, the people of India have decided to change that right. What is that right which does not give any right to change any right? I would say that if we have any right which prevents us from changing that right, that right is no right at all. That is my submission. Mr. Deputy Speaker, on behalf of my party I hereby reaffirm the right of the people to change any right including the right to amend the right guaranteed in the Constitution. To meet the aspiration of the people, we have got the fundamental right to reserve our right to change any right even that right which gives the right to chance the constitutional right. So, that is the policy that I would say on behalf of my party.

Mr. Deputy Speaker, Sir, in this connection I would say by way of abundant caution that the rights guaranteed by the Constitution to the minorities, particularly the largest minority of this country, the Muslim minority, which no doubt depends upon

[Thiru M. A. Latheef] [1971 அக்டோபர் 21]

the goodwill of the majority, should be safeguarded. Our respectful Prime Minister of India, Mrs. Indira Gandhi, has given an assurance on the floor of the Parliament that the rights of the minorities will certainly be safeguarded. The rights of the minorities will in no way be affected by these Constitutional amendments. I on behalf of my party hereby accept her assurance given to the minorities and I sincerely feel that that assurance will be always kept in view whoever may be the person who might be occupying the august institution of the Prime Minister of India. At the same time, as a Tamilian and, as a Member of the Tamil Nadu Legislative Assembly, I hereby draw the attention of the Council of Ministers and the Hon. Chief Minister that so far as our rights are concerned it is not only the rights of individuals but also the rights of the State as well—every State is an entity and it has got a separate individuality. Every State has got its own economic and social aspirations. It has got its own cultural relations. Therefore we must be doubly cautious about curbing the rights of our State. I on behalf of my party hereby reserve our right to raise our voice against any measure which would curb the rights of any individual State.

So far as the purpose of this measure is concerned, it has been very clearly stated in the preamble to this amending Bill that it is there to see that some people do not monopolise the resources of this country and that some people do not stand in the way of providing the basic necessities of life to the common people of this country. In spite of the lapse of 23 years, wherever we go—whether it is Bihar, Uttar Pradesh, the Punjab and Madhya Pradesh—there is similarity in the condition of the people and that similarity is in the matter of poverty. We see similar people, clothless people, living in pavements, etc. In spite of all our Five-Year Plans, we have not been able to give them the basic necessities like cloth, food and shelter. Why? Have we not implemented the Five-Year Plans? We have implemented, but the money spent on those Plans have gone to the pockets of a few people and has not served the needs of the common people. If we want to bring about a change in the economic system, those people go to the court and see that it is blocked. In this matter, Mr. Deputy Speaker, Sir, I would respectfully submit that we are not here to compete with courts. We do respect courts whatever may be their decision. If their decisions are not according to the aspirations of the common people of this country, we do respect the decisions of the court but at the same time we would see that the elected representatives of the elected bodies of this country, Parliament and the State Legislatures have got the fundamental right to see that the programmes that they presented before the people are truly implemented. We have come here by presenting a rosy picture to the common people that they would be given so much relief. After we came here and spent money on plans we found that the money has gone to other people.

1971 அக்டோபர் 21] [Thiru M. A. Latheef]

So, in order to check all such tendencies in our country, this is a green signal. This is intended to bring about that bloodless revolution and with that I support this motion on behalf of my party but with the reservation that I have already presented before this House, Mr. Deputy Speaker, that the rights of minorities will be safeguarded, I mean the linguistic minorities, the cultural minorities and the religious minorities and the minorities of all denominations will be scrupulously, sincerely and truly safeguarded as they have been promised by the Hon. Mrs. Indira Gandhi on the floor of the Lok Sabha. I think that this assurance will be safeguarded.

With this, I would request the Hon. Chief Minister and the Council of Ministers to see to it that the State's rights are not in any way jeopardised and that this State do hereby reserve its right to challenge even that Constitutional amendment if it infringes the rights and aspirations of the people of Tamil Nadu. Thank you very much.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்கும்படியான சர்க்காருடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது குறித்து உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் சார்ந்துள்ள ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இதை வரவேற்றிருக்கிறது. காரணம், மக்களிடையே சமுதாயப் புரட்சியைக் கொண்டுவருவதற்கும், சமதர்ம சமுதாயத்தைப் புகுத்துவதற்கும் ஒரு மைல் கல்லாக இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இதை ஸ்தாபன காங்கிரஸார் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை ஏன் எல்லோரும் ஆதரித்தாக வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஓரளவு புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆர்ட்டிகிள் 368 ஆஃப் இந்தியன் கான்ஸ்டிடியூஷன் அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு முறை உள்ளது. அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இரண்டு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்திலே சாதாரண சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, சட்டத்தை சட்ட வரம்புக்குள்ளே நிறைவேற்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. மக்கள் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு அரசியல் சட்ட விதிமுறைகளையே திருத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டுவருவது. இன்னொன்று—அது “Statutory power of Parliament” இப்படி இரண்டு அதிகாரங்களை வைத்திருக்கின்ற பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் கோல்கநாத் வழக்கில் ஓரளவுக்கு குறுக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னே அரசியல் சட்டத்திலே எந்தப் பகுதியையும் திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருந்தது. அப்படித் திருத்தப்பட்டவைகள் செல்லும் என்றும் தீர்ப்புகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சங்கரி பிரசாத் கேஸ், ஸஜ்ஜன்சிங் கேஸ் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முட்டுக்கட்டை கோல்கநாத் வழக்கிலே

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 21]

வந்தது. கோலக் நாத் வழக்கில் ஜீவாதார உரிமையை மாற்று வதற்கோ, திருத்துவதற்கோ எந்தவிதமான அதிகாரமும் பாராளுமன்றத்திற்குக் கிடையாது என்பதாக சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டது. ஆகையினால் இன்றைக்கு சட்டத்தின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்துவதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முற்போக்குக் கருத்துக்கொண்ட எல்லோருமே அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். நீதித்துறைக்கு இருக்கிற கருத்தும், பொறுப்பும் பாராளுமன்றத்திற்கும் உண்டு. பாராளுமன்றத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கு மக்களுக்கு எவை தேவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் சக்தி இருக்கிறது. சக்தி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டுதான் இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள அரசியல்வாதிகள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை வைத்தே ஜீவாதார உரிமையைக் கூட திருத்துவதற்கு இனிமேலும் அரசியல் சட்டத்திலே வேறு பகுதியையும் இப்படித் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் உண்டு. அதற்குச் சாதகமாகவே, இன்று சர்க்கார் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதைப் பார்க்கும்போது அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஒரு புதுப் பொறுப்பு உண்டாகிறது. மக்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதை வேண்டுமென்றாலும் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்று அதிகாரத்தை அரசியல்வாதிகள் கையிலே ஒப்படைத்திருப்பதால், எப்படி வேண்டுமென்றாலும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றி, ஜீவாதார உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் சட்டங்கள் கொண்டு வரலாம் என்று போய்விட்டால் அது ஆபத்தாகிவிடும். ஜீவாதார உரிமைதான் மக்களை வாழ வைக்கிறது. ஆனால் அந்த ஜீவாதார உரிமை கோடானுகோடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக சில புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவரும்போது குறுக்கிடுகிறது. சொத்துரிமை (பிராப்பர்ட்டி ரைட்) என்று ஒரு சிலர், பெரும்பான்மையான மக்களின் நன்மையைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போதுதான் மிகப் பொறுப்பான காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அரசியல்வாதிகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு 24-வது திருத்தமே கொண்டுவந்ததாக வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அடுத்து 25-வது சட்டத் திருத்தமும் வரும்.

மக்களுடைய நன்மைக்காகவே இவை கொண்டுவரப்படுகின்ற காரணத்தினால் இவற்றை வரவேற்கிறோம். ஆனால், அதிகாரத்தின் இருக்கிற அரசியல்வாதிகள் பொதுநலம் கருதாது, குறுகிய சுய நலத்தோடோ கட்சி நலத்தோடோ இதைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினால் இதனால் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து விளையும் என்பதையும் நாட்டு மக்கள் விழிப்புடன் இருந்து பார்த்து வர வேண்டியவர்களாகிறார்கள். பெரிய பெரிய பணக்காரத் திமிங்கிலங்களை

1971 அக்டோபர் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

விழுங்கப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது வரவேற்கிறோம் சாதாரண ஏழை விவசாயியையே பாதிக்கக்கூடிய வகையில் சென்றால் ஆபத்தாக முடியும். இதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் என்னால் காட்ட முடியும்.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்காக லாண்ட் அக்விசிஷன் செய்யலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேயே அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுக்கள் கொடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக விளைநிலங்களை எடுக்கத் தேவை இல்லை என்றும் அரசாங்கத்தின் ஜி. ஓ. விலே இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சட்டிக்காட்ட முடியும் ஏழை எளியவர்களுடைய விளைநிலங்களைக்கூட எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமானால் கோர்ட்டுக்குத்தான் போகவேண்டும். கோர்ட்டிலே வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் Either you must prove mala fide or you must prove that it is not for public purpose இதை எப்படி நிரூபிப்பது? அதிகாரிகள் என்னிடத்தில் விரோதமாக நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள், என்று செல்லவும் முடியாது. அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு என்கிறபோது it is not for public purpose என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதைவிட வேறு புனிதமான பொதுக் காரியம் இருக்கிறதா? ஆக இப்படி ஏழை எளியவர்களுக்கூட நியாயம் பெற முடியாத வகையில் போய்விடுகிறது. பெரிய நிலச் சுவான்தார்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் விளைநிலங்கள் கூட தவறான முறையில் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதை எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை, சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த சமுதாயத்தில் அடிப்படைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தக் கொண்டுவருகிறோம் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்வதனால் வரவேற்கிறோம். நம்முடைய நோக்கமெல்லாம்—நாம் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் அது சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்க்கிற பொறுப்புதான் நீதி மன்றத்திற்கு இருக்கவேண்டும். நம்முடைய கொள்கையில் புருந்து பார்க்க அதிகாரம் கிடையாது. இதை வரையறுத்துக்கொள்வதற்குத்தான் இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்கிறோம் ஆனால் இந்த அதிகாரத்தை ஆட்சியாளர்கள் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, நான் யாருடைய பிராப்பர்டியை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்வேன், காம்பன்சேஷன் என்று ஒரு ரூபாய், பத்து ரூபாய் கொடுப்பேன், என்று சொன்னால் கதறியழவேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். இந்த சட்டத் திருத்தம் மிக ஆபத்தான ஆயுதம், சமுதாய நன்மைக்காக இது பயன்படுத்தப்பட்டால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். இதை நாம் ஆட்சியாளர்களின் கையில் கொடுக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 21]

ஆனால் இனிமேல் இவை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தப் படுவதும் படாததும் யாரைப் பொறுத்தது என்றால் அரசியல் வாதிகளைத்தான் பொறுத்தது. அவர்கள் பண்போடும், பொறுப்போடும் செயலாற்றினார்கள் என்றால், நாட்டில் எத்தகைய சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அதை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் வருகிறது. இதைத் தொடர்ந்து 23-வது சட்டத் திருத்தமும் வர இருக்கிறது. அதுவும் முறையான வகையில் செயல்படுத்தப்படுமானால் மிக்கப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

அதோடு இன்னொன்று, அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகளைப் திருத்தம் செய்வதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு நாம் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, மக்கள் விழிப்போடு இருக்க வேண்டியவர்களாக ஆகிறார்கள். பெரிய அரசியல்நூனி ஒருவன் சொன்னான் The vigilance of the people alone can save democracy என்பதாக. ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் மக்களின் விழிப்புணர்ச்சியினால் தான் முடியுமே தவிர மற்ற எது எனும் முடியாது என்றான். ஆகவே, மக்களும் விழிப்புணர்ச்சியோடு இருந்தாகவேண்டும். அரசியல்வாதிகள் தங்கள் சுயநலத் திற்கு இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முற்பட்டால் நாடே கொதித்தெழுந்தாக வேண்டும். இப்போது இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுவதன் நோக்கம் உயர்ந்ததாகையால் இதன் மூலம் நாட்டில் சமதர்மமும், சமவாய்ப்பும் செழிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு இதை முழுமனதாக உரவேற்ற என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மன்றத்தின் முன்னவர்—கல்வி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

எந்த ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்கு 1971-இல் ஒரு தேர்தலே வந்ததோ அந்தத் தேர்தல் படைமாற்றங்களைச் செய்திருப்பதுபோல பல அரசியல் கட்சிகளின் எண்ணங்களையும் இணைத்திருக்கும் காட்சியை இன்றைக்குச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 1971 தேர்தல் விளைத்த பெரிய மாற்றம் காரணமாக பாராளுமன்றத்திலே இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பெரிய மெஜாரிட்டியுடன் நிறைவேறியிருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை 384 உறுப்பினர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். 23 உறுப்பினர்களே எதிர்த்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய பழைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திருமதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்—பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. செங்கல்வாபன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை ஆதரித்த காட்சியைக் கண்டு நாடே மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

ஆகவே, இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்திருப்பார்களேயானால் இந்த மாதிரியான திருத்தத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை இருக்காது. அது இல்லாத காரணத்தினால் நாம் அதைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதற்காக உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

1967-ல் கோலக் நாத் வழக்கின்மீது கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற—சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள பொறுப்பை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையை உண்டாக்கிவிட்டது. நாட்டின் எதிர்காலத்தை உண்மையான சமதர்ம வழியில் இட்டுச் செல்லவேண்டுமென்றால், பெரும்பான்மையான மக்களின் நன்மைக்குக் குறுக்கே ஒருசிலர் தலையிட வழியிருக்கக்கூடாது என்றால், அரசியல் சட்ட 24-வது திருத்தம் வந்தாக வேண்டும் என்ற நிலைமை உண்டாயிற்று. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை திரு. வாஜ்பாய் போன்றவர்கள் சிலர் எதிர்க்கிறார்களே தவிர, நாட்டில் உள்ள முற்போக்குச் சக்திகள் அத்தனையும் ஆளும் கட்சியினர்கள் மட்டும் அல்ல—ஆளும் கட்சியை எல்லா வகையிலும் எதிர்க்கின்றவர்களும் கூட இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பது இதன் சிறப்பான தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திருமதி அம்மையார் அவர்கள் இதன்மூலம் மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்கிற பயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியில் ஒரு அணி யாக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் நாடாளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் குழுவின் தலைவர் திரு. மனோகான் அவர்களே நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்த நேரத்தில் இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்து—திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயத்திற்கு அவசியமே இல்லை என்கிற அடிப்படையில் ஆளும் கட்சியின் பதிலையே பெற்றிருக்கிறார்கள். எப்படி இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தம் இந்த மன்றத்தின் ராட்டிபிகேஷன்காக வந்திருக்கிறதோ அதுபோல இதையொட்டி நாடாளுமன்றத்தில் செய்யப் படுகிற அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிய திருத்தங்கள் நம்முடைய நாட்டில் உள்ள சட்டமன்றங்களில் 75 சதவிகித சட்டமன்ற அனுமதியைப் பெற்றால்தான் செயல்முறைக்கு வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் தாப்பட்டது. ஆகவே, இதனால் நாட்டுக்குப் பெரிய அநீதி வந்துவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

பேச்சுக்குக் கூடத் தடை வந்துவிடுமோ என்று பயந்தார்கள். நாடாளுமன்றம், உறுப்பினர்கள் போய் ஊமையாக உட்காருகிற இடம் இல்லை. நாட்டின் பிரதிநிதிகள் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உருவாக்குகிற சட்டம் நம்மை எல்லாம் பாதிக்கிற சட்டமாக இருந்துவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 அக்டோபர் 21]

நாட்டின் பெருவாரியான மக்களுக்காகச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் நீதிமன்றத்தில் அடிப்பட்டுப்போய்விடாதிருக்கவே இத்தகைய திருத்தம் அவசியமாகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு தனிப்பட்டவரின் உரிமை என்கிற முறையில் கோடானு கோடி மக்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல—எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இன்றையதினம் எல்லா மாநிலங்களிலும் விரிவிருப்பது வறுமைதான்—சுதந்திரம் அடைந்து வெள்ளி விழா கொண்டாட இருக்கிறோம். ஆனால் நாட்டின் செல்வம் ஒரு சிலரிடையேதான் குவிந்தது என்கிற நிலைமையைக் கண்டுதான்—மேடுபள்ளத்தைச் சமப்படுத்த—சோஷலிச சமதர்ம சமுதாயத்தை மலரச் செய்ய இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது.

இதைப்பற்றிப் பாராளுமன்றத்திலேயே விரிவாகப் பேசிகிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இங்கே ராடிபி கேஷனுக்காக வந்திருக்கிறது. இதற்குப் பின்னால்தான் பலவித சட்டங்கள் உருவாகவேண்டும். டாக்டரை நியமித்திருக்கிறோம். இனிமேல்தான் மருந்து கொடுக்கப்படவேண்டும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க என்ன என்ன சட்டங்கள் தேவை என்பதைக் கண்டு நாடாளுமன்றத்திலே திருத்தச் சட்டங்கள் உருவாகும்போது அவை அவ்வப்போது நாட்டு மக்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லப்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு சட்டமன்ற வரலாற்றில் ஒரு பொன்னான நாள் என்று முதல்வர் குறிப்பிட்டதை வரவேற்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு புனிதமான காரியத்தைச் செய்கிறோம். நாடாளுமன்றத்திலாவது 23 பேர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இங்கே இதை எதிர்க்கத் கூடியவர்கள் யாருமே இருக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் புனிதச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறபோது—புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சொன்னாரே—

ஆடுகின்றாய் உலகப்பா யோசித்துப் பார்
ஆர்ப்பாட்டக் காரர்இதை ஒப்பாசப்பா
தேட்பா ஒருவழியை என்று சென்னேன்
செகத்தப்பன் யோசித்துச் சித்தம் சோந்தான்
ஓடப்பராயிருக்கும் ஏழை யப்பர்
உதையப்ப ராகிவிட்டால் ஓர்நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஓப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பாநீ

என்கிற அந்தச் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க—அவர் கனவை உருவாக்க இது வகை செய்யும் என்று சொல்லி என் உரைவை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 அக்டோபர் 21]

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையின்முன் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தை என்னுடைய கட்சியான சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் முழுமனதோடு ஆதரிப்பதற்காக நான் இப்போது நிற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் என்னுடைய உரையைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வருவதற்கும், தீர்மானத்திற்குக் காரணமாக அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கான 24-வது திருத்தமானது நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றுவதற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னதே அந்த அதிகாரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுத் தருவதற்கும் நாடறிய, நானிலம் அறிய எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கான மசோதாவையும் நாடாளுமன்றத்தில் வழங்கிய மேதை நாத்பாய் அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் ஏன் வந்தது என்பது குறித்து இங்கே ஏற்கனவே பேசப்பட்டது. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்கிற தீர்ப்பு வந்ததாலேயே 'அதிகாரம் இருக்கிறது' என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. 1967 பிப்ரவரியில் கோலக் நாத் என்பவருக்கும், பஞ்சாப் அரசுக்கும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடைபெற்ற வழக்கில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். "368-வது பிரிவிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான விதிமுறைகள்தான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர திருத்துவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை; 348-வது பிரிவின் கீழ் மட்டும் சட்டம் செய்வதற்கான உரிமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் எதுவுமே 3-வது பிரிவில் கண்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய சட்டமாக இருக்கக் கூடாது என்று 13-வது பிரிவு சொல்கிறது. 13-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தடையை மீறி இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது" என்று சொல்லி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. இதனாலேயே நான் திருத்தம் வந்திருக்கிறது.

இந்தத் தீர்ப்பு தவறான தீர்ப்பு. ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட் 1952-ம் ஆண்டில் சங்கரி பிரசாத் வழக்கிலும், 1964-ம் ஆண்டில் ஸ்ஹன்சிங் வழக்கு தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதோடு, 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு, அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்கு ஆன சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு வழக்கുകളிலும் சேர்ந்து 13 நீதிபதிகள் உதாரணமாகத் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்; 7 பேர்கான் எதிரான தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். 1967-ல் கோலக்நாத் கேஸில் 6 பேர் அதிகாரம் இல்லையென்றும், 5 பேர் அதிகாரம் உண்டு என்றும் கூறி, ஒரு ஓட்ட மொறாரிப் பீதியில், நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லையென்கிற தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 அக்டோபர் 22]

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் என்பது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எத்தகைய கோட்பாடுகள் அமையவேண்டும், வாழ்க்கை முறை எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும், சமுதாய அமைப்பு எத்தகைய நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பவற்றையெல்லாம் வரையறுப்பதற்காகத்தான் இருக்கிறது. இதனுடைய பிரியாம்பிளில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் "We the people of India do hereby adipt, enact and give to ourselves this Constitutiin "

என்று. இந்த அரசியல் சட்டம் யாரோ வழங்கிய நிலை, இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வகுத்துக் கொண்டது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தங்களுக்குத் தேவையான நிலையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு முழு உரிமை உண்டு என்பதுதான் இதன் பொருள். ஜனநாயகத்தின் கருப் பொருளே, மக்களுடைய கருத்துக்கள் காலத்திற்கேற்றபடி மாறுபடும், மாறுபடுகின்ற கருத்துக்களுக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் கொள்கைகளுக்குமேற்ப சட்டங்களை அமைத்துக்கொள்ளுவது என்பதுதான். இந்த உரிமை இல்லையென்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இல்லையென்று சொல்லலாம். அந்த உரிமை பாராளுமன்றத்திற்கு உண்டு. சுப்ரீம் கோர்ட் இரண்டு வழக்குகளிலே தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் குறிப்பாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி இதை உணரவேண்டும். 1952-ல் சங்கரி பிரசாத், 1964-ல் ஸஜ்ஜன்சிங் வழக்குகளில் நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமுண்டென்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அப்பொழுது அதனை யாரும் மறுத்துக் கூறவில்லை. ஆர்டிகள் 31-ஐ திருத்தியபோதும் அதிகாரம் இல்லையென்று யாரும் சொல்லவில்லை, ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 4-வது பாகத்தில் அரசுக் கொள்கையின் 'நடைமுறைக் கோட்பாடுகள்' என்று பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நடைமுறைக் கோட்பாடுகள் அமலாகவில்லையென்று வழக்குமன்றம் செல்லமுடியாது. ஆனாலும் நடைமுறைக் கோட்பாடுகள் அரசுக்கு வழிகாட்டுகின்ற கோட்பாடுகள். அவை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கங்களுக்கு அரசியல் சட்டம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால்தான் முடியும். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமலே பல நடைமுறைக் கோட்பாடுகளை அமல்படுத்தியிருக்க முடியும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பல நேரங்களில் அரசியல் சட்டம் தடையாக இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தை இல்லையென்று சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருக்கிறது என்று நாம் சொல்கிறோம்.

சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவர் பேராசிரியர் ரத்னசாமி அவர்கள் ராஜ்ய சபையிலே பேசும்போது தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1971 'அக்டோபர் 21] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

It is as the Law Minister said this morning, to give power to the Parliament in its 'Constituent capacity' to amend any part of the Constitution. But the power to amend the Constitution is already there. The first words of Article 368 are "An amendment of the Constitution may be made in the following manner". It presupposes that the Parliament in its constituent capacity, as a constituent assembly, has the right of making amendments."

என்று 368-வது விதியின்கீழ் உரிமை உண்டு என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் ரத்னசாமி அவர்கள்கூட இருப்பதாகச் சொன்ன உரிமையை நிலைநாட்ட இந்தத் திருத்தம் பயன்படும். இந்தத் திருத்தம் ஜூடிஷியல் அதிகாரத்தைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது என்று வெளியிலே வாதாடுகிறார்கள். ஏற்கனவே 17 ஆண்டுகளாக, 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967 பிப்ரவரி 25-ம் தேதி வரையில் நாடாளுமன்றத்திற்கு இருந்த உரிமை 'இல்லை' என்று சொன்னது தவறு. உரிமை இருக்கிறது என்பதை நிலைநாட்டத் தான் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான வாழ்க்கை முறை வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்தவர்கள் யார்? அவர்கள் எல்லாம் ஒரு தலைமுறையில் இருந்தவர்கள். சில கோட்பாடுகளைக் கொண்டவர்கள். அன்றைக்கு அமைந்த இடைக்கால அரசியல் நிர்ணயசபை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அல்ல. ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் காப்பாற்றி வந்த முதலாளித்துவ அமைப்பை புதியவர்கள் வந்து உருக்குலைத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு சிலரைக் கொண்டு இதைச் செய்தார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்காமல், 12 சதவிகிதத்தினரால், மாநிலச் சட்டசபைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக்கொண்டு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் மேதைகள்தான். அவர்களில் ஒருவர் திரு. அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வுகள் உள்ள சமுதாயம் அப்படியே இருக்க வேண்டும், பணக்காரன் என்றைக்கும் பணக்காரனாகவே இருக்க வேண்டும், ஏழை என்றும் ஏழையாக இருக்க வேண்டும். இவைகள்தான் அவர்கள் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள், தர்மம். காலம் மாறிவிட்டது, மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவோ மாறிவிட்டது. தங்களுக்கு வேண்டிய வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்களே அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உறுதியை மக்கள் கொண்டு விட்டபிறகு அவர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றம் மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இதுதான் ஜனநாயகம். மக்களுக்காக எத்தகைய சட்டங்கள், எத்தகைய சமுதாய மாற்றங்கள் வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு நாடாளுமன்றம் சட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருவதுதான் பொருத்தமாகும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 அக்டோபர் 21]

இங்கே ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இதிலே ஒரு அபாயம் உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்துவிட்டால் நாடாளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மைக் கட்சிக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் போய் விடக்கூடிய நிலைமை இல்லையா, அதனால் தீமைகள் ஏற்படாதா என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆளுங்கட்சிக்கு அதிகமாக அதிகாரம் இருப்பதால் அவர்கள் தவறாக ஏதாவது செய்து விடக்கூடிய—ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற அச்சத்தையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிச் செய்வது இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினால்தான் ஏற்படும் என்று சொல்லிவிட்ட முடியாது. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினால்தான் அது வரும் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டே மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர், அப்யூஸ் ஆப் பவர் செய்ய முடியும். எனவே, இந்தத் திருத்தத்தினால்தான் அது வரமுடியும் என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையிலேயே குடியரசுத் தலைவர் திடீரென்று நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்து விடலாம், அத்தனையும் என்னுடைய அதிகாரம் என்று சொல்லி விடலாம் அதற்கு அதிகாரம் உண்டு, ஆனால் அதை வைத்துக் கொண்டு அரசு மக்களுடைய உரிமைகளைக் காலடியிலே போட்டு நசுக்காமல் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய ஒரே இன்ஷூரன்ஸ் ஒரு தடுப்பு மக்களுடைய விழிப்புணர்ச்சிதான், மக்களுடைய ஜனநாயக உணர்ச்சிதான். எனவே அது இருக்கின்ற வரையிலும் எந்த அரசும் தவறு செய்துவிடமுடியாது. அப்படிப்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி மக்களிடம் இல்லையென்றால் என்னதான் பாதுகாப்பு இருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்தை யாருமே தொடமுடியாது என்று இருந்தாலும் நிச்சயமாக அது நடந்துவிடும். எனவே இதனால் அதிகாரத்தை மிஸ்யூஸ் செய்வார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம்.

ஆண்டு ஆண்டுக்காலமாக தலைமுறை தலைமுறையாக மாற்றாண்டுக் காலமாக இன்னல்களிலே அவதிப்பட்டவர்கள், துன்பத்திலே உழன்றுவிட்டவர்கள், புழுதியிலே புரளுகின்ற புழுக்களாக வாழும் கோடிக்கணக்கானவர்கள், நல்வாழ்வு பெற்றாக வேண்டும். அவர்களை அழுக்கிவைக்கின்ற அநீதி தொடர்ந்து நடைபெறமுடியாது.

ஆனால் அவர்கள் நல்வாழ்வு பெறுவதற்கான மாற்றம் வன்முறையாலே நிகழாமல் அமைதியான முறையிலே நிகழவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். கல்கத்தாவிலே நடைபெற வதைப்போன்று நக்சல்பாரியிலே நடைபெறுவதுபோன்று தலையைக் கொய்து சுட்டுப் பொசுக்கி நிகழாமல் மக்களுடைய சாங்ஷனைப் பெற்று அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று அவர்களுடைய எண்ணத்தின்மூலமாக ஏற்படுகின்ற நிகழ்ச்சியாக

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நானும் என்னுடைய கட்சியினரும் விரும்புகிறோம். அதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நின்றாலே அல்லது நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் குறுக்கே நின்றாலே அப்படிப்பட்ட குறுக்கீடுகள் இனியும் ஏற்படாமல் இருக்கக்கூடிய வகையிலேதான் இப்பொழுது கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடிய 24-வது சட்டத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. எனவே, மனப்பூர்வமாக எல்லோரும் டாக்டர் ஹாண்டே உட்பட ஒருமுகமாக இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானம் 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்கின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் வருகின்றபொழுது மாநிலச் சட்டப் பேரவைகள் அவற்றிற்கு அங்கீகாரம் நான்கில் மூன்று பங்கு மாநிலச் சட்டப் பேரவைகள் அளித்த பிறகுதான் அது நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதி ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற்றதாக ஆகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நமக்காக என்று 1951 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டோம். அந்தச் சட்டம் வந்து 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் இதுவரையில் 23 முறைகள் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது 24-வது முறையாக இந்தத் திருத்தம் வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது ஏற்கனவே செய்திருக்கின்ற திருத்தங்களைவிட இந்தத் திருத்தம் மிக மிக முக்கியமான திருத்தம், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் என்ற அத்தியாயத்திலே ஒரு சில குறிக்கோள்கள், கோட்பாடுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அரண்மனை என்ன செய்யவேண்டும் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தவிர ஃபண்டமண்டல் ரைட்ஸ், அதாவது அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகள் என்கின்ற ஒரு அத்தியாயமும் இருக்கிறது. டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் என்பதிலே இந்த நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் ரைட்ஸ் ஓர்க் இருக்கவேண்டும், வேலை செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே வேலைவாய்ப்புக்களும் அரசியல் துறையிலே, சமுதாயத் துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜீவாதார உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்திலே ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்து வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது. அதிலே தலையீடு இருக்கக்கூடாது

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1971 அக்டோபர் 21]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்றாவது அத்தியாயத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றவைகளுக்கும், நான்காவது அத்தியாயத்திலே சொல்லப்படுகின்றவைகளுக்கும் ஒன்றுக் கொன்று முரண்பட்ட தன்மைகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி இருப்பதால்தான் நமது மாநிலச் சட்டப் பேரவையிலே பல்வேறு நேரங்களிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாய மக்களுக்காக அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அளவுக்கு நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து பாதுகாப்புச் செய்கின்ற வகையிலே பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்தாலும் நிலப் பிரபுக்கள் உயர்நீதி மன்றங்களுக்கும் தலைமை நீதிமன்றத்திற்கும் எடுத்துச் சென்று சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமையாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே சட்டமன்றத்திலோ நாடாளுமன்றத்திலோ சட்டங்கள் செய்தாலும் அது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான சட்டம் என்று சொல்லி அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒவ்வாதவை, உகந்தவையல்ல, எதிர்ப்புடையவை என்ற முறையில் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு அவை செல்லுபடியாகா என்ற நிலைமை ஏற்கனவே இருந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம்.

கேரளாவிலே அக்ரேரியன் ரிலேஷன்ஸ் பில் அந்தச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அது எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே அது அரசியல் சட்டத்திற்கு ஜீவாதார உரிமைகளுக்கு நேர் எதிரிடையானது என்று சொல்லி செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோன்று யுனிவர்சிட்டி ஆக்ட் என்ற முறையிலே அதாவது கல்லூரிகளிலே பணிபுரிகிற ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதுவும் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு செல்லுபடியாகாது, அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது, மாறுபட்டது, எதிர்ப்பானது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1951 வரையிலும் சங்கரி பிரசாத் ஸஜ்ஜன்சிங் போன்ற வழக்குகளையெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வழக்குகளில் நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் உரிமை உண்டா, இல்லையா என்ற பிரச்சனை ஆராயப்பட்டு, அங்கே வழங்கிய அந்தத் தீர்ப்புகளிலே நாடாளுமன்றத்திற்கு அத்தகைய உரிமை உண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்னாலே நாடாளுமன்றத்திலே இந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் நேரத்திலே அங்கே ஒருசில மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் நிலைமைகளை சர்வ ஜன வாக்கெடுப்பிற்கு, ரெஃபரன்டத்திற்கு விட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருசிலரால் மீண்டும் இந்தத் திருத்தத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கே ரெவியூவிற்கு, புனர்பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லி, நாடாளுமன்றத்திற்கே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் கிடையாது என்ற

1971 அக்டோபர் 24] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

முறையில் வாதம் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோலக் நாத் வழக்கில் திட்டவட்டமாக, அடிப்படை உரிமைகள், சொத்து உரிமையைத் தொடர நாடாளுமன்றத்திற்கோ, மற்ற எந்த மன்றத்திற்கோ உரிமை இல்லை என்று தீர்ப்பிலே சொல்லியிருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்தை எப்படித் திருத்த வேண்டும், சாவஜன வாக் கெடுப்பிற்கு விடுவதன் மூலமா அல்லது புதிதாக அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டி அதன் வாயிலாகவா என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, அரசியல் சட்டம் என்றென்றும் நிலையாக, 51-லே ஏற்படுத்திய சட்டம் 71-க்குப் பொருந்தாத முறையிலே இருந்தாலும் அது பொருந்தாத முறையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அரசியல் சட்டம் எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டும் என்னும் வழியை தலைமை நீதிமன்றம்கூடச் சொல்லவில்லை.

1971-இல் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தமிழகச் சட்டமன்றமும் கலைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்றாலும், அதே பிரச்சனையை வைத்து இங்கும் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. சட்டமன்றத்திற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் வாக்கெடுப்பு நடத்திய நேரத்தில், இந்தப் பிரச்சனையை எதிர்ப்புக் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்த பல எதிர்ப்புக் கட்சிக்காரர்களெல்லாம் மீண்டும் தமிழகத்திலே நமது முதல்வருடைய ஆட்சியும், டெல்லியிலே இந்திரா காந்தியின் ஆட்சியும் ஏற்பட்டால் உங்களுக்குச் சொத்து உரிமை இருக்காது, உங்கள் சொத்துக்களெல்லாம் பறிக்கப்படும், அபசரிக்கப்படும் என்ற முறையில் பிரச்சாரம் செய்தாலும், தமிழகத்திலே என்றமே காணாத அளவிற்குப் பெருத்த மெஜாரிட்டியுடன், பெரும்பான்மையோடு நமது முதல்வர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஆட்சி ஏற்படும் வகையிலேயும், அதே போல மத்திய சர்க்காரிலே இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆட்சி ஏற்படும் வகையிலேயும் வாக்களித்தார்கள். இது எதைக்காட்டுகிறது என்றால், சொத்துக்களெல்லாம், பணமெல்லாம், திட்டங்களுடைய பணமெல்லாம் ஒரு சிலரிடத்திலே குவிந்திருப்பதை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தயாராக இல்லை என்பதைத்தான் வேலைவாய்ப்பு அற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கவும், எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு, சம நிலை இவைகளெல்லாம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற நிலையில் தீர்ப்பளித்தார்கள். பிறகு இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே தீர்ப்பு வழங்கிய நேரத்தில் எப்படி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது, ஜீவாதார உரிமைப் பகுதிகளைத் திருத்துவது என்பதைப்பற்றிக் கோலக்நாத் வழக்கில்கூடத் தலைமை நீதிமன்றம் சொல்லவில்லை, வழிமுறைகளையும் சொல்லவில்லை. புதிய அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டிச் செய்வதா அல்லது சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்கு விட்டுச் செய்வதா அல்லது

[திரு. நீ. அன்புச்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கத்தைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் சட்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் நம்முடைய அரசு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிற நிலையில் நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகிறேன். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்தக் காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்ட 24-வது திருத்தத் தீர்மானத்தைப் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற்றிக் கொடுத்த மத்திய அரசை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நம்முடைய அரசு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த இரண்டு அரசுகளும் இப்படிப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க செயலைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பை 1971-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் மூலம் இந்தியத் துணைக்கண்ட மக்கள் அத்தனை பேரும் வழங்கியிருப்பதற்காக நம்முடைய மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் இந்த வாய்ப்பின் மூலமாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் சிறப்பான காரணங்களைச் சொல்லி ஆதரித்தார்கள்.

முக்கியமாக, இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றம் உயர்ந்ததா, அரசியல் சட்டம் உயர்ந்ததா, பாராளுமன்றம் உயர்ந்ததா என்ற கேள்வியை எழுப்பி பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அரசியல் சட்டம் உயர்ந்ததா, பாராளுமன்றம் உயர்ந்ததா என்று பார்க்கின்ற நிலையில் பாராளுமன்றந்தான் அதிக அதிகாரம் படைத்தது என்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பலர் பேசினார்கள். நானும் அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு காகத்தான் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. மக்களுக்காகத்தான் தலைமை நீதிமன்றம் இருக்கிறது. மக்களுக்காகத்தான் அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. அகவே தலைமை நீதிமன்றத்தை விட, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை விட, பாராளுமன்றத்தை விட, சக்திவாய்ந்த பணிதமான பெருமைமிக்க ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது மக்கள்தான் என்பதைப் பணிலோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பாராளுமன்றமோ, அரசியல் சட்டமோ தேவையில்லை என்று மக்களால் கருதப்பட்டாலும் சரி, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று மக்களால் கருதப்பட்டாலும் சரி, அதைச் செய்வதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்பதைப் பணிலோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. நீ. அன்புச்செழியன்]

கணவனும், மனைவியும் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பண்புப் படி, 'கணவனை எப்படி மதிக்கிறாய்?' என்று மனைவியைக் கேட்டால் 'கடவுளுக்குச் சமமாக மதிக்கிறேன்; கணவனே கண்கண்ட கடவுள்' என்று சொல்லுவார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பெண் கணவனைத் தெய்வமாக மதிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்காக அவர்கள் தெய்வத்தைத் தொழாமல் இருக்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. தெய்வமாக மதிப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கணவனுக்கு மனைவியாக நூற்றுக்கு நூறு நடந்தால்தான் தெய்வமாக மதிக்கிறான் என்று பொருள். அந்த முறையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது, தொடவே கூடாது, பரிசீலிக்கவே கூடாது. அது புனிதமானது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்படி அதிலே கை வைக்கக் கூடாது, காலகாலத்திற்கும் அப்படியேதான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது காலத்திற்கு ஒவ்வாத, கால வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத ஒரு வாதமாகும். ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை இதற்கு முன்பாக 23 முறை திருத்தி, இப்போது 24-வது தடவையாகத் திருத்தும் நிலை வந்திருப்பதிலே தவறு எந்த வகையிலும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்திய நாட்டிலும் சரி, தமிழ்நாட்டிலும் சரி, இப்படிப்பட்ட அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நாடு நன்றாக அறியும். 1971 தேர்தலுக்கு முன்னால் நம்முடைய இந்தியத் துணைக்கண்ட அரசியல் சூழ்நிலையும் தமிழ்நாட்டு அரசியல் சூழ்நிலையும் இருந்த நிலை, அதற்குப் பிறகு நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு, சமுதாய, பொருளாதார சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த, புரட்சியை ஏற்படுத்த மத்திய அரசும், மாநில அரசும் எவ்வளவோ நன்மையான காரியங்களை, மக்களுக்கு இன்றியமையாத தேவைகளை நிறைவேற்ற, மக்களுடைய பல்லாண்டுக் கால ஆசைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து செயலாற்றுகிறபோது நம்முடைய அரசியல் சட்டம் சில நேரங்களில் தடையாக இருக்கிறது; நம்முடைய நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தடையாக இருக்கின்றன. ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதையே அன்றாடக் கடமையாகவோ அல்லது நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை உதறித் தள்ளுவதை அன்றாடக் கடமையாகவோ மத்திய அரசோ, மாநில அரசோ கொண்டில்லை. மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது இந்திய அரசியல் சட்டமோ, நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளோ தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் மத்திய, மாநில அரசின் நோக்கம். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் பாராளுமன்றம் ஒன்றுதான் மக்களுடைய கனவுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கக்

[திரு. நீ. அன்புச்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

கூடிய இடம், மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கக் கூடிய இடம் பாராளுமன்றம் ஒன்றுதான். மக்களுடைய வோட்டைப் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் சகல அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு எந்த அமைப்புக்கும் அந்த அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் சட்டம் என்பது நடைமுறையில் உயிருள்ளதாக இருக்க வேண்டும். உயிரற்ற அரசியல் சட்டத்தைச் சாதாரண காகிதக் குப்பையாகத்தான் கருத முடியும். அரசியல் சட்டம் புனிதமானதாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்றால் அது மக்களுடைய உணர்ச்சியைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் செய்யாத அரசியல் சட்டத்தை எத்தனையோ பாடப் புத்தகங்களைப் படிப்பது போல் சாதாரணமாகத்தான் கருத முடியுமே தவிர, அரசியல் சட்டமாக யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, மற்ற பல நாடுகளிலும் நடைபெறுகின்ற ஒன்றுதான். ஆகவே, தேவை இல்லாத செயலை இந்த அரசு செய்வதாக யாரும் கருதத் தேவையில்லை. நம்முடைய நாட்டில் அரசியல் சட்டம் கால நிலைக்கும், கால வளர்ச்சிக்கும், அரசியல் சூழ்நிலை களுக்கும், மக்களுடைய தேவைகளுக்கும் ஏற்ப அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நம்முடைய அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அரசியல் சட்டம் முழுவதையும் மறு பரிசீலனை செய்ய, தேவையான திருத்தங்களைச் செய்து மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதனை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome the ratification of the amending Bill brought before this House for approval and I support it. This amending Bill appears to take away the fundamental rights of the people, but, since I have great faith in the democratic procedures and also democratic interests of our Parliament and also as I have great faith in the goodness, ability and also the patriotic feelings of the Hon. Prime Minister, not only she is our Prime Minister, but, as she is the daughter of Pandit Jawaharlal Nehru, one of the greatest freedom fighters and a true follower of Mahatma Gandhi and also the maker of the progressive Modern India, I have great faith in her and so I welcome and support

1971 அக்டோபர் 21] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

the Bill wholeheartedly. Further, I appreciate and also praise our Hon. Chief Minister for bringing forward this Bill to this House for ratification.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு இருபது ஆண்டுகளில் 24-வது தடவையாக அதனைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றே ஏதோ அந்தச் சட்டம் மிகவும் புனிதமானது அல்லது அந்தக் காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட ஒன்று பிறகு தொடர்ந்து எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருத்தமானது என்ற வாதம் எவ்வளவு தவறானது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. தொடர்ந்து பல திருத்தங்கள் வர இருப்பதை நாம் அறிவோம். வரவேண்டுமென்று நாம் மனப்பூர்வமாக விரும்புகிறோம். அந்தளவிற்கு காலத்தின் மாறுபாடு காரணமாக அந்த நிலை உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அச் சட்டம் இன்றையதினம் இந்தியாவிலுள்ள சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாகவும், பல நேரங்களில் முற்போக்குத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கு குந்தகமாகவும் ஆபத்தானதாகவும் அது அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில முரண்பாடுகள் கூட அமைந்திருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. மொழி பற்றிய பிரிவு, அடிப்படை உரிமை பற்றிய பிரிவு இவை இன்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவைதான். பேச்சுரிமை எழுத்து உரிமை போன்ற உரிமைகளை, ஒரு பக்கத்தில் அடிப்படை உரிமைகளாகத் தந்துவிட்டு இன்னொரு முறையில் மொழி பேசுவதில் மறைமுகமாக தடை விதிக்கிற விதத்தில் ஒரு மொழிக்கு மட்டும் தனி ஆதிக்கம் தருகிற ஒரு பிரிவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்பது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஊடே நாம் காண்கிற ஒரு மாறுபாடாகும். இப்படிப் பல்வேறு குழறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிற ஒரு அமைப்பினை காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்றுவீட்டால் அந்தச் சமுதாயமே ஒரு தேக்கமடைந்த சமுதாயமாக ஆகிவிடும். பாஞ்சாலி சபதத்தில் தேசியக் கவி பாரதியார் சொல்கிற வரி ஒன்று என் நினைவிற்கு வருகிறது. “நீர்பிறக்குமுன் பார்மிசை மூடர் நேர்ந்ததில்லை என நினைந்திரோ” என்று கூறி இருக்கின்றார்கள். பழமை பழமை என்று, அதை மாற்றக் கூடாது. அது புனிதமானது என்று சொல்கிறவர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் புத்திசாலிகள், அவர்கள் செய்தது எல்லாம் நியாயம் என்று சொல்லும்போது, நீங்கள் என்ன முட்டாள்களா என்று கேட்கிறார். அதேபோல் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் செய்ததாலே அது புனிதமானது, இன்று நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் புனிதமற்றவர்கள் அல்லது அந்த அளவிற்குப் பொறுப்பற்றவர்கள்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1971 அக்டோபர் 21]

என்று நினைப்பது உண்மையிலேயே கேலிக்குரியதொரு வாதமாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியபோது அந்த அரசியல் நிர்ணய சபை முறையாக மக்கள் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய சபையாகக்கூட இல்லை. இதுபற்றிய பிரச்சனை நாடாளுமன்றத்தில் வந்தபோது இது அடிக்கடி எழுப்பப்பட்டது. நாடாளுமன்றமாக இருந்து கொண்டு திருத்தத்தைச் செய்யலாகாது, இவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளில் கை வைப்பதாக இருந்தால் இது அரசியல் நிர்ணய சபையாக ஆக்கப்பட்டு பிறகு திருத்தங்களைச் செய்யலாம் என்று பேசினார்கள்.

இன்று இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றம் தன்னேத்தானே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகிற காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. அதேபோல் இன்று டெல்லியில் உள்ள நாடாளுமன்றம் தன்னேத்தானே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்தால் அதனால் மாசு ஏற்படுவதற்கில்லை. நாடாளுமன்றமாக இருந்து கொண்டு செய்தால் மாசு ஏற்படுகிறது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். கால மாறுபாட்டிற்கேற்ப வருபவை தவிர்க்கமுடியாதவை. இருக்கிற உரிமைகள் பறிபோகின்றன என்ற தவறான கருத்து நிலவுகிறது. நமது சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் வாதிட எதுவும் இல்லை.

இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒருமித்து அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இத்தீர்மானத்திற்கு முழு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இதற்கு மாறுபட்ட கருத்து ஏதாவது வருவதாகயிருந்தால் அது பின்னால் சுதந்திரமாக இருக்கிற நண்பர் ஹான்ட் அவர்கள் மூலம் வரக்கூடுமே தவிர ஏனைய நண்பர்கள் ஒருமித்தவகையில் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் இந்த விவாதம் வந்தபோது சுட்டிக்காட்டப்பட்ட ஒரு கருத்து அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தாகும். இது மிக மிகத் தவறான அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்டு ஏடுகள் பெருமளவில் விளம்பரமும் பிரசாரமும் செய்துள்ளன. உண்மையில் இந்தத் திருத்தம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்கான உரிமையை நாடாளுமன்றத்திற்கு வழங்குகிறதே தவிர பறிக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்படுபவை அல்ல. உரிமைகளை வழங்குவது போல் அவற்றைத் திருத்துவதற்குரிய அதிகாரம் தரப்படுகிறது. பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை இவை பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்று கூறுவது தவறாகும். கொடுக்கிற உரிமையை நாடாளுமன்றம் பெற்ற பிறகு அவற்றைத் திருத்துகிற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறபோது, நாடாளுமன்றத்தில் வைத்து நிறைவேற்றி பிறகு சட்டமன்றங்களில் அனுமதி கோரி அவர்களின் ஒப்புதல் பெற்று நிறைவேற்றுவது என்பதில் சில முறைகள், வழிகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. போதிய பாதுகாப்புகள்

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

அமைந்துதான் இருக்கின்றன. இந்த உரிமையை நாடாளுமன்றத் திற்குத் தருவது அவசியமானது. சொல்லப் போனால் இது காலங் கடந்து வந்த ஒன்று என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது மிக நியாயமான முறையில் இச் சமயத்தில் திரு. நாத் பாஸ் அவர்களை நினைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரிய முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஒருமித்த சக்தியைத் திரட்ட முடியாமல் தனியார் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து பல தடவை துறைம்து துறைம்து வெற்றி பெற முடியாமல் பின்தள்ளப்பட்டார்கள். இன்று மக்களின் சக்தி காரணமாக முற்போக்கு சக்திகள் வலுவடைந்திருப்பதன் காரணமாக இன்று நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு இப்போது நம் முன்னால் வந்திருக்கிறது. இதற்கு என் மனப்பூர்வமான ஆதரவினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்தத் திருத்தத்தை அதிரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைக்க நிற்கிறேன். வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க என்று சொல்கிற நேரத்தில் அரசியல் சட்டம் உலகில் எவ்வாறு உருவாகி இருக்கிறது என்ற வரலாறுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மனிதனின் அடிப்படை உரிமை எவ்வளவு புனிதமானது, அந்தப் புனிதத் தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அந்த அடிப்படை உரிமை பறிபோகாமல் இருக்க நடத்திய போராட்டங்கள் எவ்வளவு, அவர்கள் சிந்திய ரத்தம் எவ்வளவு, அவர்கள் கொடுத்த உயிர்ப்பலி எவ்வளவு என்பதை யெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் இங்கிலாந்து நாட்டில் 'பில் ஆஃப் ரைட்ஸ்' என்று சொல்லக் கூடிய அந்த சாஸனமும், அமெரிக்க நாட்டில் 'டிக்ளரேஷன் ஆஃப் இன்டிபென்டன்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற அந்த சாஸனமும் தான் உலகில் சட்டம் இயற்ற அதிகாரம் பெற்ற சட்டப் பேரவைகளின் சட்டப் பேரவை என்று கருதக்கூடிய பெரிய அவைகளில் வந்த பெரிய அறிக்கைகளாகும்.

அதற்கு அடுத்து இப்போது நம்முடைய நாட்டில், 1950-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 21 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு இப்போது மகத்தானதொரு பொன் எழுத்துக் களால் பொறிக்கக்கூடிய பொன்னானதொரு நன்னூலில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. எந்த ஒரு காரணத்திற்காக அடிப்படை உரிமைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ளனவோ, எந்த மக்களுக்காக அவை ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளனவோ, எந்த மக்களின் நல்வாழ்விிற்காக அவை ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ, அந்த மக்களின் நிம்மதியான நல்வாழ்விிற்காக, அந்த மக்களின் வறுமையைப் போக்கிட, அந்த

[திரு. என். கணபதி]

[1971 அக்டோபர் 21]

மக்களின் நல்வாழ்வு முறியடிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்த அரசியல் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த அரசியல் அமைப்பாக இருந்தாலும் சரி அவற்றில் தீட்டப் பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள், உரிமைகள் அந்த மக்களுக்காகத்தான் இருக்கின்றன என்பதை அரசியல் நிபுணர்களும், அரசியல் துறையில் பயின்ற நிபுணர்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் உள்ளன. We, the people of India என்று ஆரம்பித்து நமக்கு ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கத் தந்திருக்கிறார்கள். We, the people of India என்று ஆரம்பித்துள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தில், உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தச் சட்டம் காரணமாக ஏதோ இல்லாத ஒன்றை நாம் பெறுகிறோம் அல்லது அதனால் பெரும் பாதகம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற அளவில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புகள் வந்து நமக்கு அப்படித் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்வதிலிருந்து நம்மை நாம் விடுவித்துக்கொண்டு விளக்கம் கொடுக்கத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டால் என்னென்ன நிலைமைகள் ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் ஓரிருவருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும், இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு விட்டால் இன்று ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக மாறி விடுவார்கள், மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்ய முடியாத வகையில் மக்களுக்கு தொல்லைகள் அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு விடும் என்ற ஒரு அச்சம் சிலருக்கு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அச்சத்தின் அடிப்படையைப்பார்க்கிற நோத்தில், அந்த அச்சம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது வாழ்க்கையில் வசதிகள் கிடைக்காமல் ஒலிபெறாத ஏழைகள் அந்த அச்சத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

வாழ்க்கையிலே இருக்க இடம், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை இல்லாமல், வறுமையில் வாடும் ஏழைகள் இந்த அச்சத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. வளமான வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் தான் இந்த நாட்டிலே இந்த அச்சத்தை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குத்தான் இந்த அச்சம் இருக்கும். ஏனென்றால் அவர்கள் சம்பாதித்த சொத்து ஏழைகளுக்கு எங்கே போய் விடுமோ என்று அச்சம் இருக்கிறது. சம்பாதித்த சொத்து என்று

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. என். கணபதி]

கறுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் சம்பாதித்த சொத்து மட்டுமல்ல, அவர்கள் பாட்டனார், முப்பாட்டனார் சம்பாதித்த சொத்தைக் கூட இந்த நாட்டிலே வறுமையிலே வாடும், ரத்தத்தை வேர்வை யாக்கி வேலை செய்யும் உழைப்பாளிகளுக்குக் கொடுத்து விடுவார்களோ என்று பயந்து கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று இருக்கும் நிலைமை எல்லாம் பாராளுமன்றத்திற்கு இவ்வளவு அதிகாரங்கள் கொடுத்து விட்டால் எங்கே அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுமோ என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட ஒருநிலை நிச்சயமாக நம் நாட்டிலே ஏற்படாது. அந்த அச்சம் நம்மிடையே இருக்கத் தேவையில்லை.

நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கலாம், வறுமையிலே வாடுபவர்களாக இருக்கலாம். வாழ்க்கையில் அத்யாவசிய சுகபோகங்களை அனுபவிக்காதவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அரசியல் உரிமை தெரிகிறது. நேரத்தில் நேரத்தில் என்னென்னவோ பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இந்த நாடு குட்டிச் சுவராகிவிடும், நாட்டிலே சர்வாதிகாரம் மலிந்து விடும், அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப் பட்டுவிடும் என்று எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சாரத்தை யெல்லாம் மீறி நாட்டிலே வளமான வாழ்வு அவர்களுக்கு வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய எதிர்காலத்தை நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலத்தை கலைஞர் அவர்கள் கையில் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நம்பிக்கையை வைத்து இருக்கும் மக்களுக்கு நிச்சயமாக இவர்கள் நம்பிக்கைத் தரோகம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 'கோலக் நாட் கேஸ்' என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் ஒரு சிலர் இந்த வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 13-வது ஆர்டிகிள் இருக்கிறது. அது அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது. அதைத் திருத்துவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத் திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே கோலக்நாட் கேசிலே விளக்கம் கொடுத்து, இன்டர்பிரட் செய்து தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 368 ஆர்டிகிளிலே பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைச் செய்வதற்காக. அந்த 368-வது ஆர்டிகிளிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அதிகாரம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குத்தானே ஒழிய அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி தீர்ப்பளி்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளக்கம்தான்

[திரு. என். கணபதி] [1971 அக்டோபர் 21]

உச்ச நீதிமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கம் சரியா, தவறு என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஏனென்றால், அது உச்ச நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு. நம்முடைய பாரம்பரியம் நீதிமன்றம் அளிக்கும் தீர்ப்பை ஒப்புக்கொள்வதுதான். அதைத் தவறு என்று சொல்வது இல்லை. ஆனால் சில நேரங்களில் நீதிபதிகள் தவறு செய்யும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் வளர்ச்சி ஏற்படுகிற நேரத்தில், அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அமெரிக்க நீதிபதிகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொடுக்கும் விளக்கங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லும் விளக்கம் எந்த அளவுக்குக் காலத்திற்கு ஒத்த வகையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டிலே 1951-லே சங்கரி பிரசாத் கேசிலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு, 1967-ல் தவறு என்று உச்ச நீதி மன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. நீதி மன்றம் தவறு செய்யாது என்று நாம் சொல்ல முடியாது. தவறு செய்யும் என்று கருத்தில் வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு நம்முடைய நீதிமன்றம் இல்லை. சில நேரங்களில் தவறு ஏற்படுவது இயற்கை. மாறி வருகிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மக்கள் மாற்றத்தை விரும்புகிறார்கள். அந்த அளவிலே கோலக் நாட் கேசிலே ஏற்பட்ட விளைவைக் குறித்து பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று விளக்கம் கொடுக்கும் முறையில்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கோலக்நாட் கேசிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இன்னொரு வழி வகையும் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு திரு. சுப்பராவ் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு விந்தையான வாதம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் திருத்தச் செல்கிற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு 'ரிசடுவரி பவர்ஸ்' என்று ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் நிர்ணய சபையைப் பொதுவாக உருவாக்கி, அந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தலாம் என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு விந்தையான வாதம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கொண்ட சபைக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படை உரிமைப் பகுதியைத் திருத்துவதற்கு உரிமை இல்லை. ஆனால் அதனால் ரியபிக்கப்படும் ஒரு சபைக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இது விந்தையான வாதம் என்று சொல்லாமல் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? மக்கை நேரடியாகத் தொடுவதற்குப் பதிலாக, சுற்றிக்கொண்டு தொடுவது போல் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பை விந்தையான தீர்ப்பு என்று

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. என். கணபதி]

சொல்லுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுத்ததால் தான் இந்த அரசியல் சட்டம் நிலைத்து இருக்க முடியும் என்று அந்த கோலக்நாத் கேசிலேகூட நீதிபதி வாஞ்சு அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அனுமதியுடன் இதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

'The power of amendment contained in a written federal Constitution is a safety valve which to a large extent provides for stable growth and makes violent revolution more or less unnecessary. It has been said by text book writers that the power of amendment, though it allows for change, also makes Constitution long-lived and stable and serves the needs of the people from time to time...'

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் சேப்டி வால்வைப் போல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எந்த விதமான பாரபட்சமோ எந்தவிதமான வன்முறையோ இல்லாமல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அந்தந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப அந்தந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நம்முடைய நாடு வளம் பெறும் அளவுக்கு, சமுதாயம் ஒழுங்குமுறையாக இருக்கும் அளவுக்குத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு, அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டுமென்று அந்த நீதிபதி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்வது எல்லாம், நாம் புதிதாக ஒரு அதிகாரத்தை, இல்லாத அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கு உருவாக்க இருக்கிறோம் என்று யாரும் தவறாகக் கருதத் தேவையில்லை. பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கும் 'இன்ஹெரண்ட் பவர்ஸ்' நீதிமன்றத்திற்குத் தெரியாது. அந்த அதிகாரத்தைக் கண்ணுக்குத் தெரிகிற வகையில் செய்வதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். மக்களுடைய தேவைக்கு ஏற்ப, மாறுகிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, மக்களுக்கு நல்ல ஒரு வாழ்வு அளிக்கும் வகையில், மக்களின் வாழ்வு முன்னேறும் வகையில் பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டியைப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் திருத்தச் சட்டத்தை நாம் இங்கே ஏற்றுக் கொள்வதற்காகப் பிரேரேபித்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1971 அக்டோபர், 21]

இதைப் பற்றி நம்முடைய நாட்டிலே இன்றைய தினம் பெரிய எதிர்ப்பு இருக்காது என்பது தெளிவானதோர் விஷயம். சென்ற பொதுத் தேர்தலில் இந்தப் பிரச்சனையை வைத்துத்தான் பாரதப் பிரதமர் தேர்தல் நடத்தினார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இருந்தால் தான் நம்முடைய நாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயத்தைக்கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்காக மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி பெறும் வகையில் எங்களுடைய கட்சிக்கு ஆதரவு தாருங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்கள் அதற்கும் அதிகமாக ஆதரவைத் தந்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்குச் சக்திகளை முறியடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது ஒரு பெரிய வாதப் பிரதிவாதத்திற்கு அடிப்படையான விஷயமல்ல என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பாராளுமன்றத்திலே கூட, 23 பேர்கள்தான் இந்தத் திருத்தத்திற்கு எதிராக ஓட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது ஐந்து சதவிகிதம் கூட இருக்காது. ஆகவே, இதற்கு எதிர்த்து ஓட்டுப் போடும் நிலை இல்லை.

இப்பொழுது மசோதாவின் விஷயத்திற்கு வரும்போது, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரத்தை இந்திய பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? ஏற்கனவே சில விஷயங்களில் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் கொண்டு வந்த சட்டங்களை சுப்ரீம் கோர்ட், அந்த மன்றங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி, முட்டுக்கட்டை போட்டிருக்கிறது. மன்னர்களுக்கு மானியம் அளிப்பதில், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில், இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான காரியங்களில் குறுக்கே நின்று இருக்கிறது. இந்தப் போக்கை நிவர்த்திக்க, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மாற்றும் அதிகாரத்தைப் பார்லிமெண்டுக்குக் கொடுத்தால்தான் மக்களின் ஜீவாதார உரிமைகளைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நிலையில் இது வந்திருக்கிறது. நாட்டில் பாராளுமன்றத்தான் 'சுப்ரீம்', 'சாவரின்'. அதாவது மிக மிக உச்ச பட்ச அதிகாரம் உள்ள சபை. நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பதில் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த சபை அது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

சமீபத்திலே நான் படித்தேன், நாட்டின் மிகப் பெரிய மனிதர், அரசியல் நிபுணர், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் ராஜாஜி சொன்னதை, அரசியல் சட்டத்தின் இருதயத்தையே எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று. இருதயம் என்பது உடம்பு பூராவிற்கும், ரத்தத்தை வாங்கிச் சுத்தம் செய்து பரவச் செய்வது. அது சரியாக வேலை செய்யவில்லையென்றால், அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியது தான். வால்வுகளை மாற்ற வேண்டியது தான். வைத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில்

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

மன்னர்கள் 5 கோடி ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டுதான் இருப்போம் என்று அழிச்சாட்டியும் செய்தால், அந்தப் போக்கைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்கள் இது எங்களுக்குக் கடவுள் கொடுத்த வரப் பிரசாதம் என்றால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நாட்டு மக்களின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்குப் புனித உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்குப் பாராளுமன்றத் திற்கு அதிகாரம் வேண்டும். அப்படி அதிகாரம் இருந்தாலொழிய, சமுதாயத்தை வாழ்விக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கும் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்ற, நாம் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டிய கடமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

இதில் ஒதுங்கி நின்று பார்க்கும் டாக்டர் ஹாண்டே கூட இந்தப் பிரச்சினையை நாட்டின் தேவை, மக்களின் தேவை என்கிற அடிப்படையில் பரிசீலித்துப் பார்ப்பார்களால், அவர்களும் எல்லோரோடும் சேர்ந்து இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பார்கள். இதன் அவசியத்தை ஒத்துக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படும்.

அந்த அளவில் இந்த பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்ற சொல்லி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Mr. Deputy Speaker, on behalf of the Swatantra Party, we strongly oppose this resolution and we would like this resolution to be thrown out lock, stock and barrel out of this House for the following reasons.

This particular amendment of the Constitution seeks to interfere with fundamental rights. It directly interferes with Article 13 and exposes the entire Part III to the dangers of the whims and fancies of the Ruling Party. The only protection under Article 13 is sub-section (2). It says:

“The State shall not make any law which takes away or abridges the rights conferred by this Part and any law made in contravention of this clause, shall to the extent of the contravention, be void.”

In other words the entire Part is exposed.

I have been following the discussions here very carefully. Member after Member was only saying that fundamental rights of property are affected and we are going to usher in with this amendment of the Constitution transfer of money from the 'haves' to the 'have-nots'. I have definitely no objection if you can carefully transfer money from the 'haves' to the 'have-nots'. What I object to is this. This is a ruse created by the Ruling Party.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

(Mr. Speaker in the Chair)

This is a ruse to enter the sanctum-sanctorum of Part III, Articles 12 to 32. So many articles are there in this Part and a careful perusal will show that a number of articles are now exposed to danger. I just mention the danger now. I will come to the long term danger later on. The immediate danger is very serious. It exposes the entire Part III to danger. The articles containing the various assurances to minorities are exposed to danger. Therefore the framers of the Constitution (they were not persons who were unaware of the sentiments of the people), in order to prevent a sort of dictatorship taking place (I am not casting aspersion on any person. I am anxious that the office of Prime Minister should not be converted into an office of dictatorship), in order to prevent the incumbent of the post of Prime Minister from becoming a despot, had kept certain checks, certain preventions. Judicial Review is one of them. The other is division of power between State and Centre.

The Rajamannar Committee Report has described what are the powers to be given to the States, the powers to be earmarked for the Centre, what subjects should be added in the seventh Schedule, what subjects should be there in the Concurrent List, Central List and State List. All these things have been discussed there, the power of the Chief Minister, the power of the State Legislature, the power of the High Court. All those things with regard to division of power between State and Centre had been discussed in that report, so that one person at Delhi will not become a despot or one person at Delhi will not convert himself into a despot. That is one of the checks imposed with regard to Part III, dealing with fundamental rights. That check prevents a despot being created. The office of Prime Minister should not become a dictatorship. (I would not like to cast any aspersion on the Prime Minister. In fact, we must conduct the debate at a proper level.)

There is the power of President to give assent to Bills. If you examine this particular amendment, you will find even that check is removed. He shall give his assent to the Bill. That is what is stated.

Then again, there is the safety clause under Article 13 (2). That is the most important point. We have now removed that safety clause under Article 13 (2). Parliament has now got power to amend any article including fundamental right. What is Parliament? Who are Members of Parliament? They are persons elected by the people. What happens after the election? The majority party elects its leader and all the members of the Ruling Party will be completely under the control of the Leader. That is what happens. What is in the mind of the particular leader will take place at the lower level nothing happens. That is one important point. I would be happy if the Hon. Chief

1971 அக்டோபர் 21] [Dr. H. V. Hande]

Minister would dispassionately listen to all my points and give proper attention to them. I am not particularly interested in ridiculing or insulting anybody.

There are certain points, which I would request the Hon. Chief Minister as head of the State Government, to look into. There should not be any abridgement of State's rights. Protection under Article 13 (2) should not go. Articles 12 to 32 are most important I shall read the articles later. The safety clause under Article 13 (2) should not be removed, or restricted. Once the safety clause under Article 13 (2) is broken, you can straightaway enter Chapter III. The present protection with regard to 'fundamental rights should not be touched. After all, what is the motive in bringing this amendment? Government says it wants to transfer money from the rich to the poor. What I say is, this is a ruse created by the Ruling Party. Let the Hon. Chief Minister listen to these points because it is now said that by this amendment money will be transferred from the 'haves' to the 'have-nots'. This is a sort of ruse like a milkman who would show a dead calf skink indirectly giving an indication to the cow that it is for this that I am milking you. But after that, the dead calf skin goes away and the milk is utilised by the milkman. This is something like that. This is a ruse for touching the fundamental rights enshrined in the Constitution. This is a ruse to tell the people 'If you vote for me, I am going to do all these things'. If that ruse is not shown, even our Chief Minister would have objected if the Prime Minister or the Parliament had said that 'we want to enter Chapter III and we want to amend certain things'. Supposing the Prime Minister had said like that, the Hon. Chief Minister would have immediately raised his voice of dissent and said 'we would not like any of these fundamental rights to be touched upon'. But then they knew the mind of the people are they have made an expert study of the mass psychology. They are bringing all these things in a very surreptitious manner. Who prevented them from doing all the good things? It is not as though this particular thing prevented them from doing good things. It is not as though that if this is done, every thing will be perfectly all right and immediately all good things will happen.

We have been told several times like this. When the Banks were nationalised, we were told, immediately the banks were nationalised there would be no problem, at least to a certain extent that would solve the problems. But we find that problems are increased. The same thing was said before that as soon as life insurance was nationalised, would do much better. But the same thing happened. Now this is brought. That is why I want the Hon. Chief Minister to carefully listen to what I am going to say with regard to these Articles. I shall read one by one. The important point is, the Articles are now exposed to danger.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

We have got Article 15 (4) which says :

“ Nothing in this Article or in clause (2) of Article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes.”

I will be very happy if all my Backward Class friends and Scheduled Castes friends give a proper consideration to this. There is a statutory provision, statutory protection that not a single right of the Scheduled Caste person can be touched by anybody. Chapter III is the *sanctum sanctorum* and inside that Chapter this particular Article finds its place and no one can touch that. Therefore, this particular thing is there absolutely. You can add safety clauses, but you cannot abridge this fundamental right to the Scheduled Castes persons, Scheduled Tribes, and Backward Classes. You can add one more fundamental right if you want, but none of them can be removed. But now we are exposing Chapter III to great danger, because it is possible hereafterwards to remove this particular thing. That is another serious point which I want the Government to consider. Every one has been praising this. Therefore, I would like the Hon. Chief Minister to particularly concern himself with this particular aspect

Then again Article 19 is the most crucial thing. I will pronounce a certain thing this day. Of course I may be a minority here and my party may be a minority outside. But I have previously said certain things in this House and they have slowly come to be proved. A number of friends have agreed with me on this issue. To-day I am pronouncing that this is one of the greatest dangers for the Opposition party. I shall read out Article 19 (1) :

“ 19 (1) All citizens shall have the right—

(a) to freedom of speech and expression : “ My submission is, to-morrow it may so happen that our State Government may have to attack the Central Government. It is quite possible and it cannot be said to be impossible. In fact during the previous days, the previous Chief Minister, the late-lamented Thiru Anna and the present Chief Minister also would have found it necessary to attack the Central Government. He may find it necessary to attack the Central Government for certain other reasons. It is not going to happen always. But if and when he wants to mercilessly attack the Central Government for certain reasons, there is a very serious possibility of touching this particular sub-section of this Article. But till this amendment is passed, nobody can touch it because there is the protection. Nobody can abridge the fundamental right and it is prevented. So, what dangers are happening to the Article and to the fundamental rights Chapter is the question.

1971 அக்டோபர் 21] [Dr. H. V. Hande]

Then Article 19 (1) (c) says " All citizens shall have the right to form associations or union ". This is a very serious point which should be considered by all our Central Government servants and State Government servants and all our trade union people. They must realise the seriousness. Of course, for the present they will leave it as it is. They will not even disturb it. First they would like to get that power. Till that power is got all sorts of honey words will be used. Even the D.M.K. and some other parties voted against the Preventive Detention Act. I am coming to that matter afterwards. It is quite possible that a future Government, when we have given them that powers by committing this grave mistake, when we have clothed them with this power, may completely remove this. This danger is also there. But what has happened now? They have said, " we are bringing this only for the purpose of Article 19 (1) (f) ". What is that Article? " All citizens shall have the right to acquire, hold and dispose of property. That is the sort of ruse they have shown I have already told you the dead calf skin example. That is what is shown to the people. They say we are going to bring this amendment only for shattering Article 19 (1) (f). It is quite possible. But in the process they may also shatter other clauses, because we are clothing them with power to enter into this Chapter. I will be very happy if the Hon. Chief Minister feels—I know he is committed to support the Bill—this particular resolution—but still I would have succeeded if I at least make him feel that these are the risks involved in it. I will be satisfied with that. That is all I can do. I cannot do anything more than that.

Then, there is another important Article, Article 22 (4) which reads thus:

" (4) No law providing for preventive detention shall authorise the detention of a person for a longer period than three months unless—

(a) an Advisory Board consisting of persons who are, or have been, or are qualified to be appointed as, Judges of a High Court has reported before the expiration of the said period of three months that there is in its opinion sufficient cause for such detention, etc., etc. "

There is a grave possibility of a ruthless application of this power, ruthless use of this power on Opposition parties. For instance, if to-morrow a particular statement is made by a particular Chief Minister because he belongs to a different party—you cannot always envisage a particular thing to happen whoever dreamt, that a polarisation of this type would take place four years ago—if such a polarisation takes place and a particular Chief

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

Minister who is quite popular in a State makes a particular statement, if they want to prevent him under the Preventive Detention Act, it is impossible now. The Constitution, as it is, does not allow that. But this may happen after the amendment. So, that is a point which I would like the hon. Members of this House to give serious consideration.

Another point I would like to mention is this. Let us take Article 30 (1) which reads thus :

“(1) All minorities, whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice”

This is also exposed to danger, I am able to show only some Articles here and there within the limited time at my disposal and point out to what serious risks we are exposed to, to what serious risks Chapter III is exposed to, how we are exposed to ruthless distatorship of an officer of the Centre. That is the point which I would like the Hon. Minister to give serious consideration.

Then again, I come to the other part of it. Now what are the long-term dangers? These are the short-term and direct dangers to these Articles. What are the long term dangers?

This 24th Amendment is now clothed with the power to amend the Constitution. One of my distinguished Friends has referred to what Professor Ruthnaswamy has stated elsewhere on this subject. I have had a talk with Professor Rathnaswamy and his view, is that there is already enough provision to change the Constitution according to the Constitution and there is no need to go any further. There is already Article 368 and under that Article the Constitution could be changed. Now what have they done?

I would be happy if the Hon. Chief Minister will think about the change in the caption. For the amendment of the Constitution, the expression “procedure” is used. This procedure involves so many things. Why should they put the expression “procedure”? That is because the Parliament alone cannot change the Constitution. There is the necessity for its ratification by the State Legislatures. So, they have used the expression ‘procedure’. It is a very serious thing if we meddle with Article 368. My distinguished Friend has used the expression ‘heart’. Yes, it is something like coronary heart and if that is touched, the whole heart will collapse. There is a protection for ruthless changing of the Constitution to the detriment of the people. In the Constitution there is provision for proper division of powers between the Centre and the States and that prevents dictatorialship being created at the Centre. I think our Hon. Chief

[Dr. H. V. Hande]

Minister will agree me that ruthless powers should not be concentrated at the Centre. There is protection for the protector, namely the Constitution in the form of Article 368. If this is changed and the amendment proposing the 'power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor' is ratified, to-morrow the entire State Legislatures may not even be called to discuss any change in Article 368 itself. It was a very intelligent brain which drafted that amendment but that brain was used to do have to the very fundamental rights which we have been enjoying all along. They have used the argument that through this amendment they want to transfer wealth to the poorer sections of the people. Without this amendment, they could have done this. What prevented them from doing this? So, the object of this amendment is to summarily remove the powers of the State so that the Prime Minister can become a despot. This is a very serious matter which should be taken into consideration by the Government.

Now what exactly will happen after the ratification of this Bill. A piquant situation will arise. After the Bill is passed, it is quite possible that the Parliament alone will take the entire decision. Now the Parliament alone cannot take decisions, unless certain regulations are gone through. By the ratification of this Bill, the Constitution has been deflated or devalued. Instead of a two-third majority, an Act can be passed by a simple majority. By ratifying this amendment, we will be creating a 'Basmasura'. It has been stated by some of my hon. Friends that they have great confidence in the Prime Minister of India. I personally do not have confidence in her because I belong to a different party. Also, they may have confidence in a particular Prime Minister but they cannot say that they will have confidence in the next Prime Minister also. There is a small difference between the expressions 'salugai' and 'urimai' and the Hon. Chief Minister might interpret it is his own way. The same thing was thought of by Dr. Ambedkar when he drafted the Constitution. He did not want 'salugai' and he said: 'I want my right and I do not want to depend upon anybody'. So, we do not want to depend upon any particular Prime Minister. If the Prime Minister is democratic, good and liberal, he will not usurp the powers. We makes full use of it. We also know the usurp the powers. We have seen that whenever any person is of Crimwel and he himself said that he might become a despot. So, hereafter if the Prime Minister wishes, she may make full use of the powers conferred by this Bill.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, on a point of clarification. We have stated that we have immense confidence in the people of India and not in a particular person and the people of India are the masters of their own destiny and they have got the fundamental right to change any right. That is our stand.

DR. H. V. HANDE: My point is

[1971 அக்டோபர் 21]

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

DR. H. V. HANDE : I have finished only half of my points.

MR. SPEAKER : The hon. Member has already taken half-an-hour. He can continue his speech till 1-30 p.m. and tomorrow at 10 a.m. he can resume his speech.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have been saying that a particular incumbent of an office might tomorrow do whatever he or she wishes against the people and we cannot prevent it. I know that in the same House and even outside the House some people attacked the Prime Minister. Now my point is that a situation may arise wherein the Prime Minister might commit a mistake. Just because the Prime Minister or some Minister has taken all the powers from the public because the people have confidence in him or her, it does not mean that they will not commit mistakes. As I have stated before, you are creating something like a Basmasura. Basmasura wanted something which was given by the Lord Shiva. Finally what happened? He wanted to test it on the Lord himself. Likewise, the Prime Minister has been given wide powers and tomorrow it is quite likely that the Prime Minister would like to test that power on the people.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, on a point of clarification. Who is Basmasura—whether it is Parliament or Prime Minister. Now we are discussing a Bill passed by the Parliament.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : One more clarification Sir. பஸ்மாசூரன் தானும் அழிந்துவிட்டான் என்கிறபோது அவர்கள் இதைக் கொண்டு வருகிறவர்களும் அழியப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறாரா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : Dr. Hande will answer that point tomorrow

(5) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

MR. SPEAKER : I have an announcement to make. The programme of business for the meeting of the Legislative Assembly as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held on 21st October 1971 as follows :—

22nd October 1971 (Friday) (1) Ratification of Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971—Discussion continued.

(2) Official Bills :—

(i) The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971.

1971 அக்டோபர் 21]

(ii) The Tamil Nadu Excise Bill, 1971.

(iii) The Tamil Nadu Fleet Operators State Carriages (Acquisition) Bill, 1971.

Official Bills :—

23rd October 1971
(Saturday)

(i) The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1971.

(ii) The Madurai City Municipal Corporation (Amendment and Extension of term of office) Bill, 1971.

(iii) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971.

(iv) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1971.

(v) The Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971.

24th October 1971
(Sunday)

Holiday.

25th October 1971
(Monday)
(if necessary)

Official Bills, if any.

The House will now adjourn and meet again at 9.00 a.m. tomorrow., 22nd October 1971.

The House then adjourned.

(9) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with Roc. No. 174146/69-P2, dated the 1st December 1969, in regard to exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi Panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli district and inclusion in the Iynthankattalai Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3057, Home, dated the 7th November 1970, in regard to concessional rate of tax in respect of the private carrier vehicle MDO 5512 belonging to the Catholic Charities (India), Kumbakonam, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 800, Home, dated the 20th March 1971 in regard to exemption from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to the Andhra Mahila Sabha Nursing Home, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 4. Notification issued with Roc. No. 183037/69-P1, dated the 2nd March 1971, in regard to exclusion of Chokkankollai village from the existing Sathapady Panchayat in Chidambaram taluk of South Arcot district for constitution into a separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (1) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 5. Notification issued with Roc. No. 187085/69-P1, dated the 11th December 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing Edayathur Panchayat of Chingleput district for constitution into a separate Panchayat by name "Irumbulicheri". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 6. Notification issued with G.O. Ms. 1275, Home, dated the 11th May 1971, in regard to an amendment relating to exemption from payment of tax in respect of vehicles belonging to the Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 862, Home, dated the 26th March 1971, in regard to exemption from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to HIS Holiness Jagadguru Sankaracharya of Sringeri Sharada Peetham. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 8. Notification issued with Roc. No. 725/70-P1, dated the 2nd March 1971, in regard to exclusion of Ammachiapuram area from the existing Kunnur Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district for constitution into a separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 9. Notification issued with Roc. No. 61175/99-E3, dated the 4th July 1969, in regard to extension of certain Provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to building regulation in the entire area of Authoor Town Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]